

Консультація для батьків:

**"Дисципліна дорослих на вулиці -
запорука безпеки дитинни"**

В зв'язку із збільшенням кількості автомобілів на дорогах та зростанням інтенсивності вуличного руху необхідно в дитячому закладі передбачити комплекс самих різноманітних заходів по формуванню у дітей навичок правильної поведінки на вулиці. Знайомити з цими правилами, дотримання яких обов'язковим законом для кожного, слід починати з раннього віку, оскільки знання, одержанні в дитинстві, найбільш міцні, а правила засвоєні в ці роки, в майбутньому стають нормою поведінки, а їх дотримання – потребою людини.

Батьки повинні самі суворо дотримуватися правил дорожнього руху, подаючи цим самим добрий приклад своїм дітям. Тільки в тісному зв'язку з сім'єю д/з може виховати міцні навички культурної поведінки дітей на вулиці. Тільки тоді звичка правильно ходити по вулиці стане нормою поведінки для дітей.

У попередженні дорожньо-транспортних випадків з дітьми важливу роль відіграє робота дорослих з роз'яснення дошкільникам правил дорожнього руху і прищеплення навичок дисциплінованого поведіння на вулицях і дорогах. Щоб не допустити лиха на дорозі. Вам необхідно:

- Вчити переходити вулиці на зелений сигнал світлофора, у встановлених місцях та підземними переходами;
- Не дозволяти дітям з'являтися зненацька перед транспортними засобами;
- Вчити дітей правильно обходити транспорт, що стоїть: автобус, тролейбус – позаду, трамвай – спереду;
- Не дозволяти дітям самостійно їздити на громадському транспорті;
- Не допускати ігор дітей на проїжджій частині дороги;
- Не дозволяти дітям грати з м'ячем, кататися на велосипеді, ковзанах, санчатах, роликах, на проїжджій частині дороги та поблизу неї – це може коштувати дитині життя;
- Не чіплятися на підніжку транспорту і не стрибати на ходу, щоб своїм прикладом не заохотити дітей;
- Не подавати дітям негативних прикладів, порушуючи правила дорожнього руху.

І хоча в дошкільних закладах педагоги проводять заняття з дітьми по правилам дорожнього руху, на радіо і телебаченні виходять спеціальні тематичні передачі, у різних видавництвах готуються брошури, плакати, листівки, пропагують правила дорожнього руху, проте ситуація на краще не змінюється. Більш того, з року в рік дитячий травматизм зростає, діти гинуть і отримують каліцтва, як і раніше, більшою частиною в безпосередній близькості від будинку.

Більшість батьків, стурбованих за своїх дітей, вдаються до лайки, багатослівним попереджень і навіть до покарань. Такий метод не дає ефекту, адже дитина 3-5 років (а часто і старше) не може усвідомити небезпеку. Він не представляє автомобіль в якості небезпеки, яка може принести каліцтво або позбавити життя, навпаки, з автомобілем у нього пов'язані приємні враження. Ніщо так не тягне малюка, як автомобіль чи то іграшковий або справжній. Дитину можна навчити виконувати всі вимоги безпеки, не вдаючись до залякування. Дитині необхідно пояснити, що проїзна частина призначена виключно для транспортних засобів, а не для ігор. Можна навчити дітей ще до того, як вони підуть в школу, вмінню орієнтуватися в транспортній середовищі, прогнозувати різні ситуації, правильно визначати місце, де можна переходити дорогу, а перед переходом бути досить терплячим і завжди озирнутися по сторонах, перш ніж зійти з тротуару.

Терпіння і наполегливість є ефективними засобами, що забезпечують успіх справи. Терпіння і наполегливість - те, чого нам так не вистачає в повсякденному житті. Терпіння і наполегливість, якими нам необхідно запастися хоча б заради порятунку життя і здоров'я власних дітей.

Швидкість руху, щільність транспортних потоків на вулицях і дорогах нашої країни швидко зростають і будуть прогресувати надалі. Тому забезпечення безпеки руху ставати все більш важливою державною задачею. Особливе значення у вирішенні цієї проблеми має завчасна і правильна підготовка самих маленьких наших пішоходів - дітей, яких вже зараз за воротами будинку підстерігають серйозні труднощі і небезпеки, і яким доведеться жити при незрівнянно більшій інтенсивності автомобільного руху.

Причиною дорожньо-транспортних пригод найчастіше є самі діти. Призводить до цього незнання елементарних основ правил дорожнього руху, байдуже ставлення дорослих до поведінки дітей на проїжджій частині. Надані самим собі, діти, особливо молодшого віку, мало рахуються з реальними небезпеками на дорозі. Пояснюється це тим, що вони не вміють ще належною мірою керувати своєю поведінкою. Вони не в змозі правильно визначити відстань до машини, що наближається і її швидкість, і переоцінюють власні можливості, вважають себе швидкими і вправними. У них ще не виробилася здатність передбачати можливість виникнення небезпеки в мінливої дорожній обстановці. Тому вони безтурботно вибігають на дорогу перед зупинився машиною і раптово з'являються на шляху в інший. Вони вважають цілком природним виїхати на проїжджу частину на дитячому велосипеді або затіяти тут веселу гру.

Уникнути цих небезпек можна лише шляхом відповідного виховання і навчання дитини. Важливо знати що можуть самі діти:

ПОЧИНАЮЧИ з 3-4 років

- дитина може відрізнити рухому машину від стоїть на місці. Про гальмівному шляху він ще уявлення не має. Він упевнений, що машина може зупинитися миттєво.

ПОЧИНАЮЧИ з 6 років

- дитина все ще має досить обмежений кут зору: боковим зором він бачить приблизно дві третини того, що бачать дорослі;
- більшість дітей не вміють визначити, що рухається швидше: велосипед або спортивна машина;
- вони ще не вміють правильно розподіляти увагу і відокремлювати істотне від незначного. М'яч котиться по проїжджій частині, може зайняти всі їх увагу.

ЛИШЕ ПОЧИНАЮЧИ з 7 років

- діти можуть більш впевнено відрізнити праву сторону дороги від лівої.

ПОЧИНАЮЧИ з 8 років

- діти вже можуть миттєво реагувати, тобто тут же зупинитися на оклик;
- вони вже наполовину досвідчені пішоходи;
- вони розвивають основні навички їзди на велосипеді. Тепер вони поступово вчаться об'їжджати перешкоди, робити круті повороти;
- вони можуть визначити, звідки доноситься шум;
- вони вчаться розуміти зв'язок між величиною предмета, його віддаленістю і часом. Вони засвоюють, що автомобіль здається тим більше, чим ближче він знаходиться;
- вони можуть відмовлятися від початої дії, тобто, ступивши на проїжджу частину, знову повернутися на тротуар;
- але вони досі не можуть розпізнавати чреваті небезпекою ситуації.

Важливо щоб батьки були прикладом для дітей у дотриманні правил дорожнього руху.

- Не поспішайте, переходьте дорогу розміреним кроком.
- Виходячи на проїжджу частину дороги, припиніть розмовляти - дитина повинна звикнути, що при переході дороги потрібно зосередитися.
- Не переходьте дорогу на червоний або жовтий сигнал світлофора.
- Переходьте дорогу тільки в місцях, позначених дорожнім знаком "Пішохідний перехід".
- З автобуса, тролейбуса, трамвая, таксі виходьте першими. В іншому випадку дитина може впасти або побігти на проїжджу частину дороги.
- Залучайте дитину до участі у ваших спостереженнях за обстановкою на дорозі: покажіть йому ті машини, які готуються повертати, їдуть з великою швидкістю і т. д.

- Не виходьте з дитиною з-за машини, кушів, не оглянувши попередньо дороги, - це типова помилка, і не можна допускати, щоб діти її повторювали.

- Не дозволяйте дітям гратися поблизу доріг і на проїжджій частині вулиці.

ДОТРИМУВАТИСЯ ПРАВИЛ НЕОБХІДНО ТАКОЖ В АВТОМОБІЛІ.

Тут перед вами відкривається велике поле діяльності, так як приблизно кожна третя дитина, що став жертвою дорожньо-транспортної пригоди, знаходився в якості пасажера в автомобілі. Це доводить, як важливо дотримувати наступні правила:

- Пристібатися ременями необхідно абсолютно всім! У тому числі і в чужому автомобілі, і при їзді на короткі відстані. Якщо це правило автоматично виконується дорослими, то воно легко увійде у дитини в постійну звичку.
- Якщо це можливо, діти повинні займати найбезпечніші місця в автомобілі: середину або праву частину заднього сидіння, так як з нього можна безпечно вийти прямо на тротуар.
- Як водій або пасажир ви теж постійно виявляєте приклад для наслідування. Не будьте агресивні по відношенню до інших учасників руху. Використовуйте різні

ситуації для пояснення правил дорожнього руху, спокійно визнавайте і свої власні помилки.

- Під час тривалих поїздок частіше зупиняйтеся. Дітям необхідно рухатися. Тому вони будуть намагатися звільнитися від ременів або вимотати вам всі нерви.
- Вдавайтеся до альтернативних способів пересування: автобус, залізниця, велосипед або ходьба пішки.

Рекомендації щодо дотримання безпеки життєдіяльності дитини

1. З дому треба виходити завчасно.
 2. Бігти не рекомендується. Перед виходом на проїжджу частину необхідно зупинитися на краю тротуару, подивитись ліворуч і праворуч, переконатись у відсутності транспорту. Під час переходу вулиці потрібно, тримати дитину за руку, вчити, щоб вона йшла кроком, тоді краще зможе бачити все навколо.
 3. Побачивши потрібний вам транспорт, що стоїть з протилежного боку дороги, не біжіть. Поясніть дитині, що це небезпечно. Під час виходу з транспорту не намагайтесь обійти його спереду або ззаду. Поясніть дитині, що водій зустрічної машини не бачить вас з-за перешкоди. Для переходу дороги потрібно пройти тротуаром до найближчого пішоходного переходу.
 4. Виходячи на проїжджу частину з дитиною, припиніть зайві розмови. Вона також повинна звикнути, що під час переходу потрібно мовчати і спостерігати. Переходити дорогу необхідно під прямим кутом.
 5. Переходьте дорогу тільки на зелене світло, дитина повинна звикнути, що на червоне світло не переходять, навіть якщо немає машин.
 6. Під час переходу вулиці і на зупинках міцно тримайте дитину за руку. Бувають випадки, коли дитина виривається і біжить на проїжджу частину.
 7. Пам'ятайте, що дитина вчиться поведінки на вулиці насамперед на вашому прикладі і на власному досвіді.
- Порушення Вами рекомендацій, що наведені вище, призводить до засвоєння дітьми неправильної поведінки на вулиці, яку виправити дуже важко.

«ЯК УБЕЗПЕЧИТИ ДИТИНУ ВДОМА»

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ

Щодня вдома ми користуємося речами, що становлять потенційну небезпеку для нашого здоров'я або навіть життя. Але зазвичай не замислюємося над цим, бо маємо досвід і звички безпечної поведінки. Натомість дитина, яка тільки-но почала осягати ці життєво необхідні знання, може легко потрапити в халепу. Щоб убезпечити дитину від побутового травматизму, — по-перше, навчіть її правил безпеки життєдіяльності, по-друге — необхідно зменшити потенційну небезпеку в домі.

Поясніть дитині потенційну небезпеку

- Ознайомте дитину із правилами безпеки життєдіяльності як із певним ритуалом, обов'язковим для кожного члена родини.
- Регулярно розмовляйте з дитиною на теми побутової безпеки, користуючись кожним зручним приводом. Не лише розповідайте, а ставте запитання, аби переконатися, що вона все зрозуміла. Періодично повертайтеся до «пройдених» тем, говоріть у різні способи про одне й те саме.
- Кожна дитина, зокрема в ранньому віці, має цікавість до предметного оточення. Вона прагне торкатися речей, брати їх у руки чи в рот, розбирати, ламати, адже у такий спосіб пізнає навколишній світ. Спрямовуйте цей процес, невтомно при звичаючи дитину до дотримання правил користування тими чи тими предметами, поводження в тій чи тій ситуації.

Створіть умови для безпечного перебування вдома

Кухонна плита становить загрозу для дитини насамперед через ризик отримання опіків. Аби запобігти цьому:

- ставте ємкості з гарячими стравами чи напоями подалі від краю;

- чайники та сковорідки повертайте ручками до середини плити, аби дитина не змогла вхопити їх і перекинути;
- встановіть на край плити захисний екран, що не дасть дитині дотягнутися до конфорок та посуду, що стоїть на поверхні;
- встановіть замок на дверцята духової шафи, аби дитина не змогла відкрити шафу під час приготування у ній страви;
- в не залишайте конфорки ввімкненими без потреби;
- не порайтесь біля плити в легкому одязі, який розвівається, не підпускайте до плити дитину в такому одязі;
- не залишайте без нагляду плиту із запаленими конфорками, особливо коли на ній готуєте рідку страву, яка може витекти й залити конфорку;
- не дозволяйте дитині спати в приміщенні, де встановлені газова плита чи газовий балон;
- не дозволяйте дитині гратися з плитою, навіть якщо додану газу припинено;
- сірники мають бути недоступні дітям.

Подбайте про **защипки** для **дверцят** шаф, шухляд, а також холодильника. Насамперед це стосується шухляд з ножами, виделками, іншими гострими та ріжучими предметами, а також зі скляним посудом, що легко б'ється.

Ножі, виделки, ножиці, тертки, шатківниці та інші гострі й ріжучі предмети в жодному разі не мають бути на видноті. Привчайте дітей:

- працювати ножем обережно й на обробній дошці;
- не торкатись ріжучої поверхні руками;
- передавати ножі та виделки одне одному лише ручками вперед;
- під час роботи з терткою не прагнути дотерти все вцент, аби не поранити пальці.

Для зберігання **хімічних засобів** оберіть місце, недосяжне для дітей, — найліпше зачинені тумбочки або шафки, встановлені на достатній висоті. Окрім того, не зберігайте побутову хімію поруч із продуктами харчування. Ці самі заходи застосовуйте й щодо лікарських препаратів.

У **ванній кімнаті**, як і в кухні, бажано забрати з поля зору дитини все, що може їй зашкодити: предмети й засоби особистої гігієни, косметику, аерозолі, пінцети, ножиці, шпильки тощо. Для цього у ванній кімнаті варто мати полицку, розміщену на достатній висоті, або ліпше шафу, яка замикається на ключ.

Подбайте, щоб **розетки** були закриті кришками.

Не дозволяйте дитині гратися пральною машиною, особливо ховатися всередині неї.

Перевіряйте машину перед умиканням.

Зоною підвищеної небезпеки є **вікна й балкони**. Поставте на вікна обмежувачі відкривання, для провітрювання відкривайте лише кватирки, а головне — не залишайте дитину без нагляду біля вікон і на балконі.

Консультація для батьків
**«Як полегшити адаптацію дитини
до дитячого садка:
алгоритм**

Малюки по-різному адаптуються до нових соціальних умов. Одні легко входять у дитячий колектив, швидко звикають до вимог вихователів, режиму дня у групі.

Інші переживають процес адаптації довго й болісно. Цей алгоритм допоможе у складний період батькам, які планують віддати дитину в дитячий садочок

ЗА МІСЯЦЬ ДО ПЕРШОГО ДНЯ

- Розповідайте дитині про дитячий садок — що там є, чим займаються діти, хто доглядає за ними.
- Гуляйте біля дитячого садка, говоріть: «Скоро й ти ходитимеш сюди гратися з дітьми».
- Відповідайте на всі запитання дитини тільки правдиво.
- Навчіть дитину ділитися та обмінюватися іграшками, гратися разом з іншою дитиною, відстоювати своє без агресії. Наголошуйте на різниці між особистими і спільними іграшками.

ЗА ТИЖДЕНЬ ДО ПЕРШОГО ДНЯ

- Сходіть із дитиною в дитячий садок на екскурсію: прогуляйтеся територією, зайдіть у майбутню групу, познайомтеся з вихователем, помічником вихователя.
- Розмовляйте з працівниками дитячого садка доброзичливо та ввічливо. Це продемонструє дитині, що батьки довіряють працівникам, з ними безпечно спілкуватися.
- Кожного дня нагадуйте дитині, що скоро вона піде в дитячий садок — наступного понеділка, через три дні.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ

- Приведіть дитину під час прогулянки та залишайтеся з нею увесь час, поки діти гуляють. Розмовляйте з вихователем, спонукайте дитину самостійно гратися з дітьми. Якщо ви привели дитину у групу під час заняття чи гри, будьте доступні для дитини, не залишайте її.
- Тривалість перебування дитини в дитячому садку — не більше 2 годин.
- Після прогулянки заберіть дитину додому. Похваліть її за хорошу, чемну поведінку в перший день у дитячому садку. Привітайте дитину та влаштуйте вдома маленьке свято «Перший день у дитячому садку»: сходіть із дитиною в кафе або парк атракціонів, весело проведіть час разом.

— Обов'язково говоріть протягом дня про те, що сьогодні знаменний день, а завтра ви знову підете в дитячий садок.

ДРУГИЙ ДЕНЬ

— Приведіть дитину перед прогулянкою, щоб вона погралася трохи у групі, відтак разом із іншими зібралася та вийшла на вулицю.

На цей раз залишайтеся осторонь — у роздягальній кімнаті, на певній відстані біля ігрового майданчика. Але не залишайте дитину саму, нікуди не йдіть. Тривалість перебування дитини в дитячому садку — 2 години. Якщо дитина виявить бажання побути довше, ніж у попередній день, — дозвольте це, але не змушуйте затримуватися.

— Дорогою додому зробіть приємний сюрприз для малюка — купіть щось смачненьке, маленьку іграшку, погуляйте довше, ніж зазвичай, тощо.

— Удома продовжуйте обговорювати з близькими у присутності дитини, яка вона самостійна — вже ходить у дитячий садок!

ТРЕТІЙ ДЕНЬ

Прийдіть зранку. Спостерігайте за дитиною: чи варто залишити її в групі з вихователем, а самій відійти. Обов'язково скажіть: «Ти побудеш з вихователем і дітками, а я піду до магазину (на збори батьків, на роботу, на зустріч тощо). Я повернуся, коли ви будете гуляти, ми підемо додому». Якщо дитина дуже тривожна і не відпускає вас, не йдіть. Намагайтеся домовитися з дитиною, щоб вона погодилася побути без вас.

Залишаючи дитину, в її присутності обміняйтеся номерами телефонів із вихователем. Наголосіть, що дитина може звертатися до вихователя, якщо захоче в туалет, пити або щось інше.

Прийдіть за дитиною на прогулянку. Швидше за все, вона захоче ще погратися з дітьми, можливо й пообідати. Тривалість перебування в дитячому садку регулюйте зважаючи на бажання і настрій дитини. Якщо вона хоче залишитися на обід, залишайте. Це — чудово!

ПЕРШИЙ ТИЖДЕНЬ

У перший тиждень залишайте дитину в дитячому садку лише на півдня. Спати ще не залишайте. Якщо дитина сама проявить ініціативу — забороняти не потрібно!

Тривалість перебування в дитячому садку змінюйте лише за згодою самої дитини.

Підтримуйте будь-яку ініціативу дитини залишитися на довше.

Хваліть дитину за те, що вона пішла в дитячий садок. Радійте разом з усіма близькими, що трапилася така хороша подія!

Якщо правила садочка дозволяють, дайте дитині з собою улюблену іграшку. Це зменшить тривожність, збільшить упевненість у своїх силах.

Влаштовуйте приємні сюрпризи, створіть позитивні емоції після дитячого садка, але поступово зменшуйте інтенсивність. Якщо в перший день ви ходили разом їсти морозиво, каталися на каруселях, відвідували зоопарк, то в останній день тижня достатньо купити дитині маленький презент — олівці, наклейки, печиво, улюблений фрукт.

Правильно реагуйте на почуття дитини. Якщо вона плаче, не забороняйте і не заперечуйте її почуття. Скажіть, що ви розумієте, як дитині сумно, важко без мами. Нехай відчує, що ви приймаєте ці почуття, що вони нормальні.

ДРУГИЙ ТИЖДЕНЬ

Спробуйте домовитися з дитиною про те, щоб залишити її у групі до сну, поки ви підете на роботу чи у справах.

Приходьте за дитиною, коли вона ще обідає, та зачекайте, поки закінчиться обід.

Хваліть за проведений день в дитсадку, уважно слухайте і співпереживайте дитині.

Упродовж тижня говоріть дитині, що інші діти залишаються в дитячому садку для денного відпочинку. Скажіть, що скоро і вона теж залишатиметься на денний сон і спатиме на власному ліжечку, а забирати її будете одразу після сну. Вона прокинеться, а ви уже на неї чекаєте! Запропонуйте разом сходити в магазин і купити гарну піжамку.

Наприкінці тижня домовтеся з дитиною про те, щоб вона залишилася на денний сон.

Прийдіть за нею до садка трішки раніше, ніж вона прокинеться.

У п'ятницю влаштуйте родинне свято «Два тижні в дитячому садку».

ТРЕТІЙ ТИЖДЕНЬ І ДАЛІ

Поступово збільшуйте тривалість перебування дитини в дитячому садку. Намагайтеся наполегливо переконувати її, домовляйтеся з дитиною, щоб вона погодилася залишатися якнайдовше — до вечері, після вечері.

Якщо дитина не відвідує дитячий садок більше ніж 21 день, їй доведеться знову пройти всі кроки адаптації. Можливо, це відбудеться дещо швидше, ніж першого разу, але будьте готові до ще одного «Першого разу в дитсадок».